

Balada O Nehode Automobilu Tatra
Ivo Jahelka

- Emi G D Emi**
1. Blã-zko u Senice malã; je vesnice,
Ami Emi Edim H7
ã¼ila tam sta#345;enka velice nã;boã¼nã;,
Emi G D Emi
v ã¼ivot#283; ã¼kudlila, k Bohu se modlila,
Ami Emi H7 Emi
na starã; kolena byla dost zã;moã¼nã;,
G D Emi Hmi
vlastnila chalupu a malou zahrã;dku
C G D G
v zatã;#269;ce silnice E7 do Hrã;dku,
Ami Emi C D G
a#269; ã¼ila v soudobã© spole#269;nosti,
Ami Emi Ami(H7) H7(E)
v#283;#345;ila ve spã;su na v#283;#269;nosti.
2. Ve#269;ernã- modlenã- nesnese prodlenã-,
v onen den kritickã½ babi#269;ka poklekla,
v nã;boã¼nã©m dojetã- nem#283;la pon#283;tã-,
ã¼e bude za chvã-li u brã;ny do pekla.
Obra#357;me nynã- svou pozornost k vozovce,
jel po nã- nã;kla#271;ã;k, blã-ã¼il se do obce,
z d#345;eva#345;skã½ch zã;vod#367; Drevofatra
zã;silku pot#345;ebnou veze Tatra.
Emi D Emi Ami Emi Ami
- R: Paternoster, Boha proste,
Emi Ami Emi H7 Emi
neã¼ vã;m z koster trã;va vzroste.
3. Nem#283;la zã;vadu tatrovka v nã;kladu:
sto rakvã- na korb#283;, dalã;ã-ch sto na vleku,
jak po rã;n#283; morovã© ty truhly borovã©
nasklã;danã© k sob#283;, st#283;snanã© na fleku,
a mokrã; vozovka nic dobrã©ho nev#283;stã-,
nebudu tajit vã;m, ã¼e doã;lo k neã;t#283;stã-,
nabã-zã-m vã;m jenom k posouzenã-
historku jednoho vodsouzenã-.
4. Poruã;il zvyklosti #345;idi#269; v tã© rychlosti,
kdyã¼ ã¼lã;pl na brzdu, p#283;kn#283; to vyvedl,
poklesly otã;#269;ky, a vprost#345;ed zatã;#269;ky
tatrovku s nã;kladem do smyku p#345;ivedl,
najela kola na obrubnã-k zpevn#283;nã½,
prã;v#283; v tom mã-st#283;, kde pl#367;tek byl d#345;ev#283;nã½,
a za nã-m zahrada naã;ã- tetky,
co prã;v#283; duchovnã- m#283;la pletky.
- R:
5. Nã;klad tã-m nã;razem vymrã;til se rã;zem,
rakve se rozlã©tly voln#283; do prostoru,

babičky zahradu vodpědu dozadu
souvisle pokryly - vobrázek z horroru,
a přich jich uvázlo i v korunách jabloní,
vtom babka nábožná; z okna se nakloní,
klouby i rysy její ruce ztuhly:
v zahradě jen samé černé truhly.

6. Ubohě poklekla, tuze se ulekla,
že nastal soudný den, ožestec záhrobní,
klepala patama, čekala satana,
že si neuvěří je svíj odchod starobní,
když pak k ní přistoupil strážník od VB,
svícenou vodou ho pudila od sebe,
byť o vějného bylo žinitele,
mlála v něm žlá, ne spasitele.